Р Е Ш Е Н И Е
№ 44541

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 59 състав,** в публично заседание на 22.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7402** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по подадена жалба от П. Т. Д., от [населено място], срещу решение № ППН-01-1166/2024 от 14.05.2026 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което жалбата му с рег. № ППН-01-1166/01.11.2024 г. е обявена за недопустима по отношение на П. П. и М. Ц., в качеството им на изпълнителни директори на „Топлофикация София“ ЕАД и Филиз И., в качеството й на юрисконсулт, както и е оставена без уважение като неоснователна по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Излага доводи за предубеденост и незаконност на състава на КЗЛД. Твърди нарушение на чл. 9, ал. 2 от АПК, съгласно която разпоредба членовете на КЗЛД следва да съберат всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. Твърди също, че не му е представен протоколът от проведеното на 18.03.2026 г. заседание на КЗЛД, с което е нарушено правото му на защита. Посочва, че членовете на Комисията не са взели предвид, че по дела на жалбоподателя, разглеждани в СРС, неправомерно е прилаган нотариалният акт на апартамента, в който живее, без писменото му съгласие. При изнасяне на тези дела извън съда от страна на вещи лица е налице опасност трети лица да се снабдят с негови лични данни, съответно да се стигне до измама. Посочва още, че органът не е взел предвид липсата на сключен индивидуален договор между жалбоподателя и „Топлофикация София“ ЕАД. Навежда доводи, че лични данни могат да обработват единствено държавни органи, какъвто „Топлофикация София“ ЕАД не е, както и че не се е съгласявал с Общите условия на дружеството. Моли за отмяна на решението.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и моли за уважаване на жалбата и отмяна на решението на КЗЛД. Моли да бъде осъдена „Т.“ за неправомерното използване на неговите лични данни. Твърди, че „Т.“ разполага с негови лични данни и ги прилага по дела, за което той не е давал разрешение и счита, че те разполагат неправомерно с негови лични данни.
В представени писмени бележки доразвива доводите си за основателност на жалбата и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Прави възражения за присъждане на разноски за ответника и заинтересованата страна.
Ответникът – Комисия за защита на личните данни не е представила становище по жалбата с преписката, с която е изпратена жалбата.
В представени писмени бележки от юрк. А. излага подробни съображения за неоснователността на жалбата. Излага доводи, че решението е постановено от компетентен орган, при липса на процесуални нарушения и същото е съответствие с материалния закон, както и съответствие с целта на закона. Излага мотиви, че обработването на данните на жалбоподателя от страна на топлопреносното предприятие почива на законово задължение по Закона за енергетиката /ЗЕ/ и на легитимен интерес за установяване и събиране на вземания по съдебен ред съгласно чл. 6, § 1, б. „в“, „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, поради което липсата на изрично съгласие не обуславя незаконосъобразност. Моли за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че такова е поискано.
В съдебно заседание не се представлява.
Заинтересованата страна – „Топлофикация София“ ЕАД, в представено писмено становище от процесуалния представител юрисконсулт Т. излага подробни съображения за неоснователността на жалбата. Поддържа, че жалбоподателят е клиент на топлинна енергия по силата на закона като собственик на имот в сграда – етажна собственост, присъединена към топлопреносната мрежа, за който имот е подадена и молба-декларация за откриване на партида. Излага съображения, че данните в Имотния регистър са публични по силата на чл. 93 от ЗКИР и чл. 42 и чл. 51, ал. 3 от Правилника за вписванията, а представянето на нотариален акт пред съд е необходимо за доказване на пасивната материалноправна легитимация по чл. 154, ал. 1 от ГПК и не съставлява публично оповестяване на данни. Моли за присъждане на разноски.
В съдебно заседание не се представлява.
СГП не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-1166/01.11.2024 г. и уточнение с рег. № ППН-01-1166#1/09.12.2024 г., подадени от П. Т. Д. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, изпълнителните директори П. П. и М. Ц. и юрисконсулта Филиз И., с твърдения за неправомерно събиране, съхраняване, използване и разпространяване на негови лични данни. Сочените в инициращия административното производство документ конкретни нарушения се изразяват в това, че е лицето е подало на 29.10.2024 г. до изпълнителните директори на дружеството писмено искане с вх. № Г-20148, с което е упражнил правото си на достъп до информация по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, като същевременно изрично и категорично е забранил на администратора да съхранява и използва личните му данни и е поискал незабавното им заличаване по реда на чл. 17 от Регламента. Жалбоподателят е навел твърдения, че няма сключен индивидуален писмен договор с „Топлофикация София“ ЕАД, че дружеството съхранява данните му безсрочно, че неправомерно се е снабдило с нотариален акт за притежаван от него

недвижим имот и, че юрисконсултът Филиз И. го е представила като доказателство по образуваните пред СРС гр.дела № 152657/2024 г., 166-и с-в и № 71146/2022 г., 72-и с-в, с което е създаден риск от имотни измами. Формулирани са искания за проверка, за налагане на имуществена санкция от 20 000 000 евро и за задължаване на администратора да изтрие личните му данни.
С писмо с изх. № ППН-01-1166#3/08.01.2025 г. КЗЛД е уведомила „Топлофикация София“ ЕАД за подадената жалба, като е дадена възможност на дружеството да изрази становище.
В становище от „Топлофикация София“ ЕАД, представено в КЗЛД с писмо № ППН-01-1166#4/14.01.2025 г., са изложени съображения за недопустимост и неоснователност на жалбата. Посочено е, че дружеството обработва личните данни на лицето законосъобразно на основание чл. 6, § 1, б. „в“, „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, във връзка с изпълнение на нормативните задължения по топлоснабдяването на топлоснабден имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Посочено е, че клиент на топлинна енергия за имота е именно жалбоподателят, съгласно подадена молба-декларация за откриване на партида с вх. № 11058/30.09.2002 г. Уточнено е, че топлоснабдяването се осъществява при публично известни Общи условия, одобрени от регулаторния орган КЕВР и влезли в сила по силата на чл. 150, ал. 2 от ЗЕ, а съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици в сграда – етажна собственост имат качеството на клиенти на топлинна енергия по силата на закона. Относно нотариалния акт е пояснено, че същият е получен от публично достъпния Имотен регистър към АВ съгласно чл. 93 от ЗКИР и чл. 42 и чл. 51, ал. 3 от Правилника за вписванията и е представен пред съда за доказване на пасивната материалноправна легитимация и собствеността на длъжника, във връзка със събиране на дължими парични вземания за топлинна енергия. Посочено е още, че администраторът е отговорил писмено на заявление с рег. № Г-20148/29.10.2024 г. от лицето с писмо изх. рег. № Г-20148/25.11.2024 г., като мотивирано е отказал изтриване на основание чл. 17, § 3, б. „б“ и „д“ от Регламента. В заключение, в становището е посочено, че за дружеството е налице законен интерес за обработването на съдържащите се в документите лични данни, произтичащ от облигационните отношения с ответниците по делото, които дружеството има право да защити.
На заседание, проведено на 15.01.2026 г., обективирано в протокол № 4, КЗЛД е разгледала жалбата по допустимост, като с единодушно решение на трима присъстващи членове е оставила същата без разглеждане като недопустима и е прекратила производството по отношение на изпълнителните директори П. П. и М. Ц. и служителя Филиз И.. Прието е, че физическите лица нямат качеството на самостоятелни администратори на лични данни. В останалата част жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните.
С писмо с изх. № ППН-01-1166#8/26.01.2026 г., КЗЛД е уведомила „Топлофикация София“ ЕАД за насрочено открито заседание, което ще се проведе на 18.02.2026 г.
С писмо с изх. № ППН-01-1166#9/27.01.2026 г. на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за насроченото открито заседание на 18.02.2026 г.
В Протокол № ППН-01-1166#10/13.02.2025 г. на КЗЛД е отразено, че на жалбоподателят е бил предоставен достъп до административната преписка.
На 18.02.2026 г. е проведено открито заседание на КЗЛД, за което е изготвен протокол № 13 от 18.02.2026 г., и на което разглеждането на жалбата по същество е отложено за закрито заседание и е предоставен на жалбоподателя срок за депозиране на писмена защита.
Жалбоподателя е представил писмена защита пред КЗЛД, с рег. № ППН-01-1166#13/25.02.2026 г.
На 05.03.2026 г. е проведено заседание на КЗЛД, за което е изготвен протокол № 18 от 05.03.2026 г. на което жалбата от Д. е разгледана по същество. На заседанието е взето единодушно решение жалбата с рег. № ППН-01-1160/01.11.2024 г., подадена от П. Т. Д. срещу „Топлофикация София“

ЕАД да бъде оставена без уважение като неоснователна.
Въз основа на събраните доказателства, КЗЛД е постановила оспореното Решение № ППН-01-1166/14.05.2026 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявила: 1. за недопустима жалбата по отношение на П. П. и М. Ц., в качеството им на изпълнителни директори на „Топлофикация София“ ЕАД и Филиз И., в качеството й на юрисконсулт, както и 2. жалбата е оставена без уважение като неоснователна по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД.
В мотивите на решението е посочено, че физическите лица - П. П. и М. Ц., в качеството на изпълнителни директори на „Топлофикация София“ ЕАД и Филиз И., в качеството на юрисконсулт на посоченото дружество, не са самостоятелен администратор на лични данни, доколкото са физически лица, действащи от името на администратора и на обработващия лични данни по указания на администратора, съгласно разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) 679/2016 обработващият лични данни и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до личните данни, обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако обработването не се изисква от правото на Съюза или правото на държава членка, т. е физическото лице Филиз И. също не може да бъде конституирана като пасивно легитимирана страна в производството.
Посочено е още, че в заявление с рег. № Г-20148/29.10.2024 г. до „Топлофикация София“ ЕАД, жалбоподателят е обективирал няколко искания, представляващи достъп до лични данни по чл. 15 от Регламент (ЕС) 679/2016. От приетите доказателства било видно, че не е спорно между страните, че „Топлофикация София“ ЕАД обработва лични данни за жалбоподателя и в този смисъл има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 15 от ОРЗД. Прието е, че е подадена молба - декларация № 11058/30.09.2002 г. за откриване на партида на адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] като жалбоподателят не спори, че притежава посочения имот и именно чрез подаването на тази молба „Топлофикация София“ ЕАД обработва личните данни на жалбоподателя.
Мотивирано е още, че въпреки твърденията на жалбоподателя, че няма договорни отношения с „Топлофикация София“ ЕАД, тъй като не бил представен договор от дружеството, следва да се има предвид, че Регламентът важи и за преддоговорни отношения, на което основание Т. има право да събира и обработва лични данни. Прието е, че за „Топлофикация София“ ЕАД липсва основание за прилагане на разпоредбата на чл. 17, § 1 от ОРЗД, тъй като обработването на личните данни на Д. е необходимо за спазване на правни задължения от администратора, арг. разпоредбата на чл. 17, §3, буква „б“. Т.е. първоначалният източник, от който дружеството се е снабдило с личните данни на жалбоподателя е именно молбата за откриване на партида, ведно с всички приложени документи към нея. Посочено е още, че от ОУ следва задължението клиентът да представя документи легитимиращи го като собственик - нотариални актове, договори за покупко-продажба, съдебни решения, договори за доброволна делба и пр., а в разпоредбата на чл. 150, ал. 1, т. 7 от ЗЕ, са посочени видовете лични данни, които задължително се обработват от топлопреносното предприятие, а те са: имена, ЕГН и адрес. В тази връзка е прието, че личните данни се обработват законосъобразно.
В заключение е отразено, че чл. 93 от ЗКИР всеки може да получи устна справка за вписванията по партида на недвижим имот, препис или извлечение от нея или удостоверение за вписано или невписано в нея обстоятелство. А в гражданския процес основно правило е, че всяка страна носи доказателствената тежест за доказване на твърденията си. И по арг. от чл. 154, ал. 1 от ГПК, непредставяне на доказателства може да доведе до недоказване на фактите по делото, което да доведе до неблагоприятни последици за страната.
Поради това, КЗЛД направила извод за неоснователност на жалбата, тъй като обработването на

личните данни на жалбоподателя е необходимо и за реализиране на законни интереси на „Топлофикация София“ ЕАД, в качеството на продавач на потребена топлинна енергия (ТЕ), по съдебен ред да установи и събере вземанията си във връзка с ТЕ, предпоставки обективирани в чл. 6, § I, букви „в“, ‚д” и „е” от Регламент (ЕС) 2016/679. По отношение на това обработване е налице нормативно установено задължение за „Топлофикация София“ ЕАД като администратор на лични данни, обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон и е осъществено за реализиране на законни интереси на Дружеството.
Решението е връчено на жалбоподателя на 27.05.2026 г.
Жалбата е подадена чрез ответния орган на 06.06.2026 г.
По делото „Топлофикация София“ ЕАД представи извадки от национален безплатен ежедневник „19min“ /бр. 1764/11.07.2016 г. и бр. 1765/12.07.2016 г./ и от национален ежедневник „Монитор“ /от 11.07.2016 г./, в които са публикувани общите условия на дружеството за продажба на топлинна енергия за битови нужди за клиенти в [населено място].

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:
Предмет на оспорване е Решение № ППН-01-1166/14.05.2026 г., на КЗЛД, с което е обявена за недопустима жалбата от П. Д. по отношение на П. П. и М. Ц., в качеството им на изпълнителни директори на „Топлофикация София“ ЕАД и Филиз И., в качеството й на юрисконсулт, и е оставена без уважение като неоснователна жалбата от Д. по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД.
Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателят е лицето, подало жалбата до КЗЛД, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годен за оспорване административен акт.
Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.
По съответствие на заповедта с процесуалните правила:
Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 38, ал. 3, вр. с чл. 10 от ЗЗЛД. Като колективен орган, Комисията е взела процесното решение при наличие на изискуемия кворум и мнозинство, съгласно чл. 8, ал. 6 и, ал. 7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), видно от протокол № 4/15.01.2026 г., на което заседание жалбата в една част е приета за недопустима и Протокол № 18/05.03.2026 г., на

което заседание е разгледана по същество, в присъствието на председателя и четирима членове, т.е. налице е необходимия кворум за заседанието, а решението е взето единодушно от всички присъстващи. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. Т.е., доколкото комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по ЗЗЛД, като е осъществен неправомерен достъп до негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване на административния съд.
Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактическите и правни основания за негово издаване. Волята на органа е обективирана в диспозитива, като решението съответства на изложените мотиви. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението е издадено при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и да обуславят отмяната му. Настоящият съдебен състав поддържа мнението, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.
Производството е инициирано от жалбоподателя П. Д., който е подал до КЗЛД жалба с рег. № ППН-01-1166/01.11.2024 г. и уточнение с рег. № ППН-01-1166#1/09.12.2024 г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД. По жалбата е образувана преписка, за която е информиран администраторът на лични данни - „Топлофикация София“ ЕАД, проведено е проучване, събрани са писмени доказателства, проведено е открито заседание, за което страните са били редовно уведомени, което след изясняване на спора от фактическа страна, комисията, на свое заседание е взела решението си, като е издала и изричен писмен акт – решение, в което е изложила съображенията си и крайното си решение.
Неоснователни са наведените доводи за незаконен и предубеден състав на КЗЛД. Съгласно чл. 10, ал. 2 от АПК, не може да участва в производството длъжностно лице, което е заинтересовано от изхода му или има с някои от заинтересованите лица отношения, пораждащи основателни съмнения в неговото безпристрастие. Подаването от страна на жалбоподателя или трети лица на сигнали до органите на прокуратурата по чл. 205 от НПК срещу членове на независимия надзорен орган не съставлява обективно основание за отвод. Възприемането на обратната теза би предоставило възможност на всеки недобросъвестен субект да блокира функционирането на държавните органи чрез подаване на необосновани сигнали.
На следващо място, правилно и в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 4, т. 7 и чл. 29 от Регламент (ЕС) 2016/679, КЗЛД е прекратила производството по отношение на П. П., М. Ц. и юрисконсулта Филиз И.. Качеството на администратор на лични данни принадлежи на юридическото лице „Топлофикация София“ ЕАД, което определя целите и средствата за обработването. Членовете на управителните органи и служителите по трудово правоотношение действат под ръководството на администратора, изпълняват възложени функции и нямат самостоятелна материалноправна пасивна легитимация в производствата по жалби срещу неправомерно обработване на данни.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Негова основна цел е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 4, ал. 2 от Регламент 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според заложеното в чл. 5 от Регламент 2016/679, личните данни следва да се обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“); да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“); да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“); да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“); да са съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните („ограничение на съхранението“); да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

В разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679 се определя, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с друг определя целите и средствата за обработване на лични данни, когато целите и средствата за това обработване се определя от правото на съюза или правото на държавата членка. В т. 8 от Регламента е записана и дефиницията на „обработващ лични данни“, а именно: „физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора“.

Основното възражение на жалбоподателя се свежда до твърдението, че липсата на подписан индивидуален писмен договор и липсата на изрично съгласие лишават администратора от правно основание да обработва личните му данни.

Съгласно чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, обработването е законосъобразно, ако е приложимо поне едно от изчерпателно изброените условия по букви „а“ – „е“. Основанията са регламентирани алтернативно и са напълно равнопоставени. Наличието на законово задължение (буква „в“), необходимост за изпълнение на договор/преддоговорни отношения (буква „б“), изпълнение на задача от обществен интерес (буква „д“) или легитимен интерес на администратора (буква „е“) изключва необходимостта от съгласие по буква „а“.
В настоящия случай обработването на данните на жалбоподателя от „Топлофикация София“ ЕАД е въз основа на специалния нормативен режим на ЗЕ. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. В ал. 6 на цитираната разпоредба е посочено, че клиентите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата. В ал. 2 на чл. 153 е разписано, че когато собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, не желаят да бъдат клиенти на топлинна енергия за отопление и/или за горещо водоснабдяване, те са длъжни да декларират писмено това пред топлопреносното предприятие и да поискат прекратяване на топлоснабдяването за отопление и/или горещо водоснабдяване от тази абонатна станция или от нейното самостоятелно отклонени. Т.е. до провеждане на процедура по чл. 153, ал. 2 от ЗЕ за прекратяване на топлоснабдяването в цялата етажна собственост, всички собственици са клиенти на топлинна енергия и обработването на техните лични данни от топлофикационното дружество е законосъобразно на основание чл. 6, § 1, б. „в“ (законово задължение) и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Това кореспондира и със задължителната практика на Съда на Европейския съюз с Решение на СЕС от 23 октомври 2025 година по дело С760/23, където е прието, че чл. 9, пар. 3 от Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която собственикът на апартамент в сграда етажна собственост, е длъжен да заплати разходите, които са му начислени за топлинната енергия, отдадена от всички тръбопроводи и инсталации за разпределение и доставяне на топлинна енергия в сградата, включително когато стълбищата и коридорите на сградата не са оборудвани с радиатори, в размер на част, пропорционална на отопляемия обем на своя апартамент, доколкото правилата и параметрите, въз основа на които се изчисляват разходите, които са му начислени за индивидуалното му потребление на топлинна енергия за отоплението на апартамента му и за топлата вода за битови нужди, гарантират прозрачността и точността на отчитането на индивидуалното потребление. Съдът е приел, че като се има предвид признатата на държавите членки свобода на действие, Директива 2012/27 допуска сметките за потребление на топлинна енергия за сградната инсталация да се изготвят за всеки собственик на апартамент в съответната сграда пропорционално на отопляемия обем на неговия апартамент. Следва да се посочи, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, одобрени от КЕВР, които съгласно чл. 150, ал. 2 от ЗЕ влизат в сила 30 дни след първото им публикуване в централен и местен ежедневник, без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите. От представените по делото доказателства от заинтересованата страна е видно изпълнението на изискването за публикуване на Общите условия. Разпоредбата на чл. 150, ал. 1, т. 7 от ЗЕ изрично задължава топлопреносното предприятие да определя в Общите условия

видовете лични данни, които задължително обработва – имена, ЕГН и адрес на клиентите. Отделно от това, по преписката е безспорно установено, че жалбоподателят лично е подал молба-декларация с вх. № 11058 от 30.09.2002 г. за откриване на партида за топлоснабдения имот в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чиято собственост не се оспорва /в този смисъл Решение № 1922 от 19.02.2024 г. по адм.д. № 6719/2022 г., на ВАС, V отд./.

Напълно неоснователни са и доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност при снабдяването с нотариален акт и представянето му пред съда. Съгласно чл. 93 от ЗКИР и чл. 42, ал. 1 и чл. 51, ал. 3 от Правилника за вписванията, Имотният регистър е публичен и всяко лице има право да получи справка или незаверен препис от вписан акт за недвижим имот, без да е необходимо доказване на правен интерес пред службата по вписванията. В исковото производство за събиране на дължими суми за топлинна енергия, в съответствие с разпоредбите на чл. 127, ал. 2 и чл. 154, ал. 1 от ГПК ищецът носи доказателствената тежест да установи собствеността на ответника върху имота като елемент от пасивната материалноправна легитимация. Представянето на акта за собственост пред съда е предприето за целите на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за защита и реализиране на вземанията му по съдебен ред. Прилагането на писмено доказателство по висящо съдебно дело не съставлява „публично оповестяване/разпространение“ по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламента, тъй като достъпът до съдебните дела е строго ограничен съгласно чл. 77 от Правилника за администрацията в съдилищата само до страните, техните пълномощници и лица с доказан правен интерес. Хипотетичните твърдения за възможни злоупотреби от вещи лица са недоказани и не сочат на извършено нарушение на правилата за защита на личните данни от администратора (в този смисъл Решение № 7514 от 08.07.2025 г. по адм.д. № 10593/2024 г. на ВАС, V отд.)

Не на последно място следва да се посочи, че законосъобразен е и изводът на КЗЛД за неприложимост на правото на изтриване („правото да бъдеш забравен“) по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Правото на изтриване не е абсолютно. По силата на изричните разпоредби на чл. 17, § 3, букви „б“ и „д“ от Регламента задължението за изтриване не се прилага, когато обработването е необходимо за спазване на правно задължение, произтичащо от правото на държавата членка - в случая ЗЕ, както и за установяването, упражняването или защитата на правни претенции. В настоящия случай, докато жалбоподателят е титуляр на собственост върху топлоснабден имот и съществуват неприключили облигационни и съдебни спорове относно дължими суми, администраторът разполага със законово основание да обработва и съхранява клиентските му данни.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е законосъобразен, като издаден в съответствие с процесуалните правила и материалноправните разпоредби. А жалбата като неоснователна, да се отхвърли.

По разноските:

На жалбоподателят не следва да се присъждат разноски.

Ответникът и заинтересованата страна, претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, такива им се дължат. При определяне размера на разноските, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. ал. 3 и ал. 4 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счита, че в полза на ответника и заинтересованата страна - „Топлофикация София“ ЕАД, следва да се присъдят разноски в минимален размер на по 102.26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), равняващи се на 200,00 лева, за всяка от

страните.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. Д. от [населено място], срещу Решение № ППН-01-1166/2024 г. от 14.05.2026 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА П. Т. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102.26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА П. Т. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД сумата от 102.26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: